

findes udtalt, at det er kommet under Overveielse, om det ikke turde være rigtig at indskrænke Antallet af Fripladser i Dødstummeskolen, hvor der undervises efter Talemetoden, noget og henvise Børnene til Dødstummeinstituten. Det er en Sag, der vandt Udvalgets Opmærksomhed. Udvalget fandt, det var dets Pligt at søge at komme til Kundskab om, hvad der kunde have foranlediget denne Beslutning, da der var endeel af Udvalgets Medlemmer, der meente, at det var uheldigt, at en saadan Forandring skete. Der er fra Ministeriet tilsendt os en meget lang Correspondance, hvoraf man seer, at man har frafaldet Tanken. At referere Correspondancen vilde tage for lang Tid, og jeg skal henvise de Medlemmer, som kunde ønske at kende Sagen, til Documenterne, der foreligge; men, som sagt, Ministeren har frafaldet den oprindelige Tanke. — Vi komme dernæst til Seminariefonden og Seminarierne. Der vil findes flere Forslag, som egentlig kun udgjøre en Genhed, som tilbeels gaar ud paa, at Statskassens Tilskud til Seminarierne ikke længer skal bevilges, at der ved Sønstrup og Lyngby Seminarier ikke i Finantsaaret skal gives fast Ansættelse, at Sørs Academies Bidrag nedsettes fra 34,054 Rd. 77 ø. til 33,000 Rd., og at den Underbalance, der derefter kommer ud, dækkes af Seminariefondens Capitaler. Jeg maa her om Sagen i dens Heelhed sige det Samme som om Metropolitansskolen, at Sagen saa ofte under den ene eller anden Form har været debatteret her, at jeg ikke kan fremføre noget Nyt, og at jeg, om de gamle Grunde og Modgrunde atter skulde komme frem, ikke vil være istand til at lede Debatten, som jeg kunde ønske den ledet, da det Resultat, hvortil jeg ved tidligere Afstemninger er kommen, vel er det, som jeg efter min Overbeviisning, efter Alt, hvad jeg havde hørt i Thinget, anfaar for det Rette, men jeg dog ikke er istand til at fremføre de Grunde, der have bestemt mig, saaledes som Andre, der ere mere inde i Forholdet, med Lethed vilde kunne gjøre. Jeg troer, at den Tanke, der ligger i Endringsforslagene, skjøndt de, der have foreslaaet dem, neppe vilde vedkjende sig det tilfulde, i sin Conseqvents maa føre til, at Seminarierne nedlægges; det er ligefrem en Følge af For-

slagene, at to af dem ville nedlægges, og Conseqvents vil være, at de alle blive nedlagte; thi, naar den Underbalance, der findes, skal dækkes af Seminariefondens Capitaler, naar Statens Tilskud skal ophøre, saa er der vel det Middel at lade Sørs Academies Bidrag blive noget større, men jeg kan efter alle Forhold ikke see Andet, end at Statsseminarierne som Conseqvents maae ophøre. Jeg har allerede udtalt, at det er et Resultat, som jeg ikke ønsker, at man skulde komme til; jeg ønsker, at disse Seminarier skulde bestaae fuldstændigt i samme Forhold som nu, ligesom jeg ogsaa tør udtale som en Tro, hvad andre Medlemmer kunne udtale med større Visshed, at der til de 7,625 Rd., som udgjøre Statskassens Tilskud, er en meget stærk Ret, en næsten juridisk Ret efter den Maade, hvorpaa Summen er kommen tilveie efter de Afstaler og Forhandlinger i Thinget, der have gjort, at man har givet en bestemt Sum isædedes for de Afgifter, der tidligere tilfaldt Seminarierne. Jeg tilstaar, at jeg ikke er nøiagtigt inde i denne Sags Historie, men jeg haaber, at de Medlemmer, der bedre kende Oprindelsen til Summen og Afstalerne, og som formene, at Summen fremdeles bør ydes, i fornødent Fald vilde fremkomme med nærmere Dplysning. Der er paa Seminariefonden nogle enkelte Poster, som jeg vil tillade mig et Øieblik at blive staaende ved, navnlig den sidste Post i Betænkningen Nr. 92, hvortil hører Endringsforslaget under Nr. 83, der jo tillige angaaer den af mig igaar ganske kort berørte Post IV. 1., hvoraf 400 Rd. bleve flyttede over til ministerielle Udgifter, hvorimod 800 Rd. bleve staaende til Overtilsyn med Skolevæsenet. Det er disse 800 Rd., som Mindretallet foreslaar her henført med 400 Rd., idet det indstiller, at Summen forhøies fra 1,200 til 1,600 Rd. Mindretallet vil sandsynligviis selv vidtløftigere motivere sin Indstilling, men jeg skal dog ikke unblade at fremstille det Indtryk, som jeg har faaet af Debatten herom i Udvalget. Det er ikke Meningen fra Mindretallets Side, at den bestemte Mand, som havde de 800 Rd. paa den anden Post, skulde lide en Nedsettelse til 400 Rd. Der findes paa denne Post under Seminarierne en ny Udgift af 500 Rd., som de Herrer vilde